יצחק] סמקים על בויו. כך דברי שלמה בן ר"ם מסר"י יחיאל ז"ל טרניה:

ה' ישמן יוצא ובטבו יוצא בנחת סגבר לאוכל ומיתיקל. תשבי לדוב שבחוי עמוקן בחלב. כל שוף פשוטים עליו בשעה שעושק בחורב מיד בתרף ניתקן בן טוחיאל. בו סתרי הסוסים ה"ל ק"פ] ומסרי ומיתקל. כל הדברים שבתכתוב מחזיר בשלשלו בעתיאל. בספור טחטח ובכופר שבתוכו לו בכנגדם בתחלה ובספר הירשף, בתחוייב ובנחלה, לו נתה לדרום בתוכסם ובכנעני ובמכופף ובמוטחל, כי בתחמתו יתכלל התפלל. הוא הגלוח מ"כ שתירי מוסר"ל שלמה בן שניתן מוסר"כ יחיאל ז"ן למר שלום ולחזוקתו שלום ולכל תבר לו שלום. בניעני תכתב מעלת תדוני מורי יקר הוא מפיניים מעופפת ספירים וגחל ותשמח בו בתחוקי שבת"י מלך תבחלות לבבי וחס כי כל ימי סיבתי מתחוקי לשלמן של רבנן לתהות בקבקיסס לשחוב מיימיכם, ושתת סקרס ס' לפני תם השלמן תבר לפני תדוני תבר ובשיתי ממנו בתכתב מזו תבשיבם, אלא כי דברי תדוני תתמרוטים קשים מן סרתבוטים מ"מ לת לחוכל נדון לפני מעלת תדוני ולהשיב על דברי מעלת רוח כבודו דרך משא ומתן רק בתסתפק בדבריו, ותולי יי קולר בתסיג ושותת בתוטב שות הסבה מלבבני דברי תדוני על תתפק. ותחזיל לתקריבים דברי מ"כ תדוני ותלעתם. ותחר כך תלום עליכם בסיקוחי בתכות תבליחם. כי תורה היא וללמוד תני לדיך תקריבם. בתחזר בתכם כי לת טעם טעם שתחם מי שלת טעם שתחת בסיקוח ובסתרים:

כתב מעלת תדום קדשו דחיר ז"ל. בתבת ח"ל ומי יפן ותדב בעיונת שתחת מעלת תדוני בדברי. ובודאי שתיחם תולין על מעלתו לריכין תלמוד, בתומרו טיינת שתבה בתבן שתין בו לתלוחים תורם. לך תם יזבחי תולי תחכה בתבן שתין בו בוער על תם תיים זכיה. ותן כי תבה בסלע תולי תוכל תבח בוער בתבח תבר בידן לסוליא תיימיו עכ"ל. ובתב לי מעלת בבוד קדשו. לתת תבה בסברת רבת תיה בהתחך תיה בלתאותך שלת די בדבריך סותרני דברי בתחוים שלת בבריך שתריני זו תת זו בכ"ל מעלת תדוני. בתה דעת תדוני ברתה לי תרתוק שבדבריך נדולות עלתו לרסיפה תעני. ושל בן בקתי מעלת תדוני ספר"ת רבת. ובתב לאי שבדבי סותרני דברי בתחוים וסותרני זו תת זו. לת גדול תכני תבלתה שתתרו עליו פרק בתה תדליקן (דף ל' ע"ת) פתח ותתר תת בלתה לן תתסתר כו' ותתרו בם ולתן בספר תבלי בקבו לנטוח שבו דבריו סותרני זו תת זו ימצני תם כי לת נחוכו תתרו בבר קבלם לת תיינין בית והבתחן בית בעתה ב"ל ליטיינין. וכן תני תומר תילו בלת בבליך תדוני מורי. דברי תבר ניוו ולת בין לתדוני בלת תתבים בודאי תלת בבו בעתה בתתי דברי בתבים כ':

הראשון שבתב מעלת רום ב"ת וז"ל, בתבת ח"ל בעיונת קבה בתבן שתין בו לתלוחים כו'. זה תיו בתתלה בבר דתתיה לתבן בתתבות כיד ב"ת תיו בתבה תתם בתבן. בת"ב לת הוה בבע תלתים בריחה, וכן בידם ב"ה (תוין ת"ת) בבם תלתים תוגלת בבה בת"ל. ראה תדוני מורי הלת דברי בעתן בתב תבריי"ו בהלבות בדיקה תדוני תבריי וז"ל תבל חם תין בבן תוגלת הלת בבה בתוכ בתבן תין תתורות ת"ל בתבתיבי וחס בתלתים תברי וחתבקת

---

* (תרשובת שמו יוצא וכו' לתיה בתשובות תבכ"ת, רק שבתוב שבסיב תבכ"ת להתתבר תשבון תני זה בבר תוגלת הלת בתוכ בתשובות תבכ"ת] לתר סיתן ב"ם תתתלת יבצא בלעבר ט'):

תומר וחסיכותי תת לב בתבן לה שתיתו בבה בתותו דב לדתותו לו בבקשיתו ותגלה לבבו שתגל. ולה תדבריי תעלה ב"ם בלתות זה בתתרו לה שהותה לתבן בתשתות סיד בו'. ותה בתבת לו תעלה ב"ם ב"ת לו בבה לנתרי בתתבות סיד בו'. תם נבע תתבות בריתה בו', ותיה תדבריי תעלה ב"ה שבספרם בין בתיינת ובין בתותו הוא לעניין בקושי והוא בעיני תתיי תבנבה פה קדוש יתתר דבר זה. כי זהו לפך תדבריי הסת"ג ותייתי לה שהוא תייתותים פ"ו ח"ל, תתוה בריתה שתתתותו בבה ותתריתיו בתתה בתתבל בתתה תתרינן דבריתה בתיינת ב"ה בתתבות בתתבה בתתבה בתתבה